

Bu Saatten Sonra

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Haziran 2022

Bir rengim yoktu benim: bozguna uğradığımın ertesi içimde esen o şarlatan rüzgâr bense dik yakalı bir sevinçtim ve dik başlı ve dikeylemesine yaslandığı aşkta saklıydı güncem.

Ben ki hüznüme muhalifim ben ki koyu gözlerinde gecenin taşta tutulmuş bir zemheriyim.

Anlatacaklarım var, bayım bir de adlandıramadıklarım ve adıma dahi söyleyemezken siz ben sadece yaprak döküyorum içimin hengâmesinde şehir vapuru gibi aralıksız ötüyorum.

Bir zincirim ben ve siz, bayım eklenen yeni bir halka ve bir tane daha ve...

İçim kıyılıyor ve bir avuç imge atıyorum ağzıma üstüne dikiyorum kalemi üstüne dikiyorum gözlerimi üstüne ve üstüne...

Bir yüreğin söküklüklerini dikemiyorum bir de kalemin yırtık çenesine dokunamıyorum.

İçim gidiyor mevsime içim gidiyor dünde saklı güfteme.

Bir içimlik addedilen şiirlerim aslında ömürlük ve açtığım her köşeli parantez elbet mağduruyum ben döngünün ve mazlum yüreği yalnızlığın.

İçimde şaşkın bir mizaç.

Dışım da esen poyraz.

İç âlemimde saklı o teyakkuz ve işte in cin top oynuyor şehrin sokaklarında bense şiir olup göçüyorum bir beldeden diğerine.

Sevemedim gitti bu kalabalığı.

İzafi bir rota addedilen yürek kıyamım ve işte mahşeri kalabalığı alt ettiğim:

Dilimde Besmele.

Yüreğim de saklı bir ömür okuduğum her sure.

Sureti mi dünün yoksa düşen süngüsü mü ömrün?

Lakayt insanlar.

Lenduha kimi eşya.

Lüzumlu lüzumsuz konuşanlar bense lüzum olduğu üzere yaşıyorum.

Göğün her katresi ve içim enkaz.

Yerkürenin her milimi ve yenik düştüğüm yerçekimi.

Horasan tepelerine sancağımı diktim ve içimde kalan ukde ile ansızın uykumdan uyandım, sevgisiz bayım.

Bir mizansense eğer yazdıklarım bilin ki metazori değildir sevgim ve yalnızlığım.

Layığı ile yaşamının ötesinde ne olabilir ki ve hüznüme kim kilit vurabilir?

Baştan savma yaşamadığım kadar başa aldığım bir hikâye benim bitimsiz teranelerim ve işte yürek sonunda tırlatıp da istifa dilekçemi yazdığım bir manivela.

Beylik tezahürü de değil hayatın sadece benlik bir duygu ile kanat açmıştım ben en tepeye.

İhbar edeceğim tek duygum yok çünkü her biri kontrolüm altında ve esvabım düzgün yalnızlığım sa devasa bir sarkıt.

Küpeştesi ömrün.

Kurduğum saatin de alarmı.

Kayrasında dünün el ele tutuştuğum hüznün bana sadık kaldığı kadar ben de bu aşka ve sızızlığe sadık kaldım.

Karambole giden ömrün itibar etmediği sıradan bir düşten öteydiniz siz ve düşe kalka sevdiğim ve dizlerim kanarken dizelerim ile pansuman yaptığım.

Hırpani bir sessizliktir içimdeki hezeyan ve kuş tüyü yastığımdan da rahattır vicdan.

Emsalsiz bir rüzgârım ben içime tersten estiğim bazense esneyen yüreğimden dökülenler ve işte süpürüyorum bu imkânsız aşkın tozlarını ve talaş yüklü yüreğimi ve cezveye koyup falına bakacağım geride kalan karanlığın da söküklerini gün ışığı ile dikeceğim.

Dilemması dünün ve direnç gösterdiğim her günün koyu gözlerinize müptela değilim artık ve bir düş ambarında gagalarken yüreğimi biliyorum da sessizliğimle tuş edildiğimi.

Nazenin yüreğimle çok sevmiştim sizi ve bir kere bile ah, etmediğim doğrudur kilitli her sözcükten binlerce dize yazabilirim ve dillenmiş her dünden yeniden ömürler örerim ben bir avazda.

Bilinmeze riayet ve de sirayet ettiğim kadar sindiğimi de düşünmeyin ki ben sadece sindiremedim sizin kayıtsızlığınızı ve işte duygular familyasında bir bir sekiyorum aşktan öteye yol varken ne de olsa kendime ulaşmayı başardım siz ittikçe.

Bir metaforsunuz artık bu saatten sonra bense mozaığıyım duyguların ve göreceli kanunlardan ziyade görsel bir mecradır hayat denen terane ve işte tebessümleri ektiğim gecenin gamzelerine bir defalığına çiçek bıraktım ve solmayı dilediğim kadar da açmayı düşünmüyorum bir ömür ta ki vakit gelip de ulaştığımda o bilinmeze ve size bir tebessüm borçluyum tıpkı her güldüğünüzde yüzünüzde açan güllerden sadece bir tanesini aşırıdım ve mezar taşına bıraktım bu imkânsız sevdanın.

Kıpırtısı gecenin.

Melankolisi dünün.

Mihrabı kayıp madem sessizliğin ve işte usulca çekip gidiyorum onca gürültünün ardından asla da inkâr edemem iyiliklerinizi.

Bir iyelik eki olduğunu bildiğim gecenin de kuyruğuna takılı haşmetli yalnızlığımla artık nasıl ifa edeceksem duygularımı bu saatten sonra...